

Mỗi ngôn ngữ có một cách khác nhau để diễn đạt tình trạng. Trong lời chào hỏi thông thường, người Trung Hoa hỏi đã dùng cơm hay chưa? Người Pháp, nếu chúng ta đến chơi nghĩa đen thì câu hỏi thăm là, "Đi đâu về nhà nào?" Người Việt chúng ta hỏi có mệt không hay không. Người Do-thái và một số quốc gia ở Trung Đông thì lời chào là bình an hay chúc bình an. Bình an hay an bình là một trong những điều chúng ta cần nhất trên đời, nhất là trong những ngày mà thế giới đầy dẫy những xung đột và bất an. Chúng ta thường hiểu bình an hay hòa bình là phần nghĩa của chiến tranh hay nói khác đi, hòa bình là tình trạng không chiến tranh, những thế lực không nhất thiết như vậy vì có những nơi đang có chiến tranh mà người ta vẫn bình an và người ta vẫn có những cách để an bình những con người vẫn bất an. Bình an vì vậy là một trạng thái của tâm hồn chứ không phải là hoàn cảnh. Chữ "bình an" trong tiếng chào của người Do-thái chúng ta mang ý nghĩa an bình nhưng cũng nói lên ý niệm hòa hợp và hài hòa như hợp âm trong một khúc nhạc hay màu sắc của một bức tranh. Hài hòa, hòa nhập với nhau, đó là hình ảnh đích thực của bình an hay hòa bình. Trong gia đình khi vợ chồng, cha mẹ con cái, anh chị em sống hòa hợp với nhau, chúng ta có an bình. Thông thường như vậy trong mối quan hệ giữa người với người. Một quan hệ giữa con người chúng ta với Thiên Chúa cũng giống vậy. Nếu tâm hồn, tình trạng, đời sống của chúng ta hòa hợp với tình trạng, đời sống của Thiên Chúa, chúng ta sẽ có hòa hợp và an bình. Người ta vẫn có xung đột và bất an. Trong kinh nghiệm chúng ta thấy rằng xung đột và bất an là tình trạng thường xuyên của con người mà lý do là vì đời sống của họ và nếp sống của chúng ta không phù hợp với đời sống của Thiên Chúa là Đấng đã tạo dựng chúng ta. Chúng ta không phù hợp, chúng ta còn đi ngược lại và chúng ta đi ngược lại Thiên Chúa. Chúng ta đặt mình vào thế để chống lại Thiên Chúa Trội. Chúng ta ở trong thế để chống lại Thiên Chúa Trội vì Thiên Chúa Trội là Đấng thánh khiết mà chúng ta là con người tội lỗi. Hai điều này không thể nào hòa hợp với nhau được như ánh sáng với bóng tối. Nếu có ánh sáng thì không có bóng tối và chỗ nào có bóng tối thì không thể có ánh sáng.

Con người vẫn ở trong thế để chống lại Thiên Chúa như vậy cho đến 2,000 năm trước, Chúa Giê-xu vào đời, mang hình hài thật xác của con người, chịu chết thế cho con người để giải hòa con người với Thiên Chúa Trội. Kinh Thánh gọi Chúa Giê-xu là sự hòa bình của chúng ta. Nói như vậy nghĩa là Chúa Giê-xu đã giải hòa chúng ta với Thiên Chúa Trội qua sự chết của Ngài. Những bộ lạc trong vùng Papua New Guinea thường hay tranh chiến với nhau và mỗi khi ngừng chiến họ thường bày tỏ thiện chí bằng cách mời phe trao đổi cho phe bên kia một đứa bé của bộ lạc mình. Về sau, nếu hai bộ lạc có đánh nhau, người ta sẽ dùng hai đứa bé đó để thông qua sự thỏa thuận. Đứa bé trao đổi trong cuộc chiến ở Papua New Guinea gọi là "Em Bé Hòa Bình" hàm ý em bé tạo hòa bình hay em bé đem lại hòa bình. Khi Chúa Giê-xu giáng trần làm người 2,000 năm trước, Ngài chính là em bé hòa bình đó. Ngài giải hòa chúng ta với Thiên Chúa Trội thánh khiết bằng cách mang tội và chịu chết thế cho chúng ta. Đấng giải hòa với Thiên Chúa Trội rồi, chúng ta mới có hòa bình trong tâm hồn và có thể sống trong hòa bình, an lạc với chính mình và với mọi người.

Điề u chúng ta cầ n nhấ t hiệ n nay là hòa bình, nói đứ ng hầ n là an bình trong tâm hầ n giầ a nhằ ng biể n chuyể n cầ a thầ i cuầ c. Chúa Giê-xu phán hầ a vầ i chúng ta rằ ng Ngà i sầ ban bình an đó cho chúng ta. Chúa Giê-xu phán, "Ta đầ sầ bình an lầ i cho các ngườ i; ta ban sầ bình an ta cho các ngườ i; ta cho các ngườ i sầ bình an chằ ng phầ i nhằ thầ gian cho. Lòng các ngườ i chằ bầ i rầ i và đầ ng sầ hầ i" (Phúc Âm Giăng 14:27). Bình an thầ t đầ n tầ Thiên Chúa và chúng ta chằ có bình an thầ t khi chúng ta đầ c giầ i hòa vầ i Thiên Chúa. Con ngườ i vầ n tiể p tầ cầ trong tầ thầ thù đầ ch vầ i Thiên Chúa nầ u không ắ n ắ n, quay trầ lầ i, nhầ n tầ i vầ i Chúa đầ đầ c Ngà i thầ tha tầ i lầ i. Khi tầ i lầ i đầ c tha thầ, chúng ta mầ i kinh nghiể m đầ c bình an hay hòa bình vầ i Ngà i.

Có hai hầ a sầ cùng vầ bầ c tranh vầ i chằ đầ bình an. Hầ a sầ thầ nhầ t vầ cầ nh mầ t mầ t hầ phầ ng lầ ng, bầ u trầ i trong xanh vầ i đàn chim bay lầ n. Hầ a sầ thầ nhầ thì vầ mầ t cầ nh biể n giồ ng tầ nhằ ng bên cầ nh là mầ t hầ c đá kín đảo, trong hầ c đá đó, mầ t chú chim nhằ đang hót vì đầ c an toàn trong mầ t hoàn cầ nh đầ y đe đầ a. Đó là bình an thầ t.

Có ba điề u quan trầ ng vầ bình an mà chúng tôi muầ n thầ a vầ i quý vầ hầ m nay:

1. Bình an thầ t là bình trong tâm hầ n không phầ i ngoầ i cầ nh.
2. Chúa Giê-xu là sầ bình an cầ a chúng ta vì Ngà i đã đầ n chầ u chầ t thầ vì tầ i lầ i cầ a chúng ta đầ hòa giầ i chúng ta vầ i Đầ c Chúa Trầ i.
3. Sầ đầ chúng tôi loan báo nhằ ng điề u nầ y cho quý vầ hầ m nay là vì Lầ i Chúa đầ y rằ ng "Chúa đã giao chầ c vầ giầ ng hòa cho chúng tôi."

Vầ ng, Chúa đã "phó đầ o giầ ng hòa cho chúng tôi và chúng tôi làm chầ c khầ sai cầ a Chúa Cầ u Thầ, cũng nhằ Đầ c Chúa Trầ i bầ i chúng tôi mà khuyề n bầ o. Chúng tôi nhầ danh Chúa Cầ u Thầ mà nầ i xin anh em: hầ y hòa thuầ n lầ i vầ i Đầ c Chúa Trầ i" (Thầ I Cầ -linh 5:18-20). Lý do duy nhầ t thúc đầ y chúng tôi loan báo tin mầ ng nầ y là muầ n thầ y mầ i ngườ i đầ c hòa giầ i vầ i Thiên Chúa và kinh nghiể m bình an cầ a Ngà i.

Người Trung Hoa hỏi thăm nhau đã dùng cụm chữ a. Chúng ta hỏi thăm nhau có mạnh khỏe không. Người Do-thái khi gặp nhau cũng như khi tiễn giả đi u nói *shalom* nghĩa là bình an. Đây cũng là tiếng chào mà những người con của Chúa thích chào nhau. Hôm nay chúng tôi cũng muốn gửi đến quý vị lời chào bình an từ lòng tôi. Bình an trong tâm hồn, bình an với Đức Chúa Trời qua Chúa Cứu Thế Giê-xu. Bình an đó sẽ canh giữ tâm hồn quý vị để chúng ta những quý vị có thể sống một cuộc sống an lành những cũng sống trong hài hòa và đem bình an thực sự đến cho mọi người.